

og bliver liggende der godt og vel et Par Maaneder, og der bliver Lejlighed til meget nøje at gennemgaa alle Enkelthederne, og da det jo altid i en væsentlig Grad er Oppositionen, som regerer, og da det især i en væsentlig Grad maa være Oppositionen, der regerer, naar Regeringsflertallet er saa lille som det nuværende Regeringsflertal, er det jo ogsaa muligt, at vi paa enkelte Punkter kunne under Forhandlingerne, inden Finanslovens anden Behandling, faa drevet Regeringen yderligere frem, end den allerede nu er kommen ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget. Det er det første Skridt, som koster, og Regeringen har jo baade gennem Affattelsen af Finanslovsforslaget og gennem de Forslag, som den særskilt har indbragt, i en tydelig Grad vist, at den vil tage Hensyn til Oppositionens Ønsker — endogsaa i en saadan Grad, at den tager et af de Forslag, som Oppositionen i sidste Samling har indbragt, og skynder sig med, inden Rigsdagen træder sammen, at bebude, at dette Forslag vil Regeringen indbringe, og derefter kommer løbende her den allerførste Dag og indbringer Forslaget af lutter Iver for, at en Oppositionsgruppe ikke skal komme først og indbringe det samme Forslag, som den havde indbragt i forrige Samling. Dette viser jo tydelig nok, at Regeringen erkender, at Oppositionen i ikke ringe Grad kommer til at regere i de Tider, der forestaa, og det kan derfor ogsaa være, at vi under Finanslovens videre Behandling kunne komme til at gøre os end yderligere gældende, end det hidtil har været Tilfældet.

Hvad derimod vor finansielle Situation i al Almindelighed angaar, glædede det mig at høre, at den højtærede Finansminister fandt, at den ingeniunde var trist. Jeg haaber, at han har Ret, men det er dog et Faktum, at det sidst afgivne Statsregnskab viser et ikke ubetydeligt Underskud, skønt man ikke havde ventet det, og at det er blevet oplyst her af den højtærede Finansminister — noget, som jo ogsaa mange vidste i Forvejen —, at vore Toldindtægter nu ere stagnerende. Thi, som den højtærede Finansminister udtalte, i de sidste Maaneder af det forløbne Finansaar og i de første Maaneder af dette Finansaar vare Toldindtægterne ret stillestaaende. Fra den 1. April til den 30. September have de nemlig kun udgjort et 49,000 Kr. højere Beløb end i det tilsvarende Tidsrum af 1904; og den højtærede Finansminister stillede endogsaa i

Udsigt, hvilket vistnok er meget rigtigt, at vi ikke tør være sikre paa, at vi ikke langt hurtigere, end vi havde ventet det efter den almindelige Udviklingsgang, komme til at staa over for en *Bølgedal* i vore Toldindtægter. Dette synes mig at tyde hen paa, at baade det Regnskab, som bliver at aflægge for indeværende Aar, og det Regnskab, som bliver at afgive for det Aar, for hvilket Budgettet nu er forelagt, kommer efter al Sandsynlighed ogsaa til at udvise Underskud, selv om vi i enhver Henseende beholde de Skatter, vi nu have, baade de direkte Skatter — som have vist sig at koste næsten $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere at faa opkrævede, end man havde ventet, uagtet man slet ikke havde ventet, at det vilde blive nogen billig Historie — og de Toldskatter, vi have nu, hvilket sidste jeg ikke haaber. Da den højtærede Finansminister traadte til, skyndte han sig allerede den første Dag, han havde Ordet her i Tinget, at bebude, at der fra ham vilde komme et Toldlovsforslag, og at det vilde blive et Toldlovsforslag i Venstres Aand. Den højtærede Finansminister sagde: Min Fortid er en Borgen for, hvordan dette Toldlovsforslag vil blive. I Fortiden var den højtærede Finansminister Venstremand, og efter hans Fortid at dømme, maa man altsaa fra ham vente et Forslag, som indfrier Venstres Løfter, som indfrier de Forventninger, Venstres tidligere Holdning har vakt om, hvordan et Toldlovsforslag skal være. Nu er Forholdet dette, at i den sidste halve Snes Aar ere vore Toldindtægter voksede fra noget over 20 til meget over 30 Mill. Kr. og udgøre nu ikke saa lidt over dobbelt saa meget som vore direkte Skatter. Det er jo et i høj Grad skævt Forhold, og det har altid været Venstres Ønske at raade Bod derpaa. Da nu den højtærede Finansminister baade saa hastigt og saa højtideligt greb Lejligheden, at han endogsaa den første Gang, han havde Ordet som Finansminister her i Salen, bebudede, at der vilde komme en frihandle-risk Toldlov fra hans Side, saa maa vi forhaabentlig snart kunne vente at se et saadant Forslag. Jeg vil saa overlade til den højtærede Finansministers egen Statskunst, hvordan han vil tænke sig et Lovforslag gennemført, som indfrier Demokratiets Løfter og de Forventninger, som Venstres tidligere Holdning har vakt til en Toldlov under den nuværende finansielle Situation, uden at anvise meget væsentlige Beparelser paa det Punkt, hvor den højtærede Konseilspræsident har meddelt os, at han ikke tror paa, at nogen væsentlig